

den kan gøre det samme, idet en saadan Ferietid jo vilde tjene til at skaffe disse Folk mere Lyst, mere Energi og mere Arbejds-kraft end ellers. Naar de for Øjeblikket kun have 26 Fridage om Aaret, altsaa kun een Fridag hver fjortende Dag, saa forekommer det mig, at det er en alt for kort Fritid at give Folk, der heve et saa ansvarssfuldt Hverv at passe som det, der hører ind under Sikkerhedstjenesten ved Statsbanerne, det er jo et Arbejde, der er af største Betydning for Samfundet, for dem, der benytte Banerne. — De have ogsaa fundet Anledning til at klage over en anden Omstændighed, nemlig at de Folk af de lavere Bøningsklasser, som saa Uniformer, tidligere havde faaet bedre Uniformer. Deres Uniformering er undergaaet Forandringer, saaledes at den nu leveres dem af et simplere Stof end tidligere. Det forekommer mig, at der ikke er Grund for Staten til at gaa til saadanne Foranstaltninger. Jeg tror ikke, at det Beløb, Staten sparer paa det Omraade, er saa betydeligt, at det i Virkeligheden spiller nogen Rolle; men derimod spiller det en stor Rolle for de Folk, som skulle bruge denne Uniform. De ere nemlig ansvarlige for Uniformen, de skulle holde den ren, og den skal holde i en bestemt Tid, men dette modarbejdes i høj Grad ved, at man giver dem Uniformer af daarligere Stof. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister vilde tage denne Sag under Overvejelse, og at han vil sørge for, at de saa bedre Uniformer, end de saa for Øjeblikket.

Endelig er der et Spørgsmaal, som vedrører Ydelsen af Opholdspengene. Jeg paa-stønner, at der i Lovforslaget er gjort en Forandring med Hensyn til Opholdspengene, idet Købstæderne nu kunne komme ind under de samme Regler for Ydelsen af Opholdspenge, som gælder for Kjøbenhavn, hvilket ikke kunde ske efter Loven i dens tidligere Stikelse, og jeg vil haabe, at Ministeren flittig vil gøre Brug af denne Bestemmelse, saaledes at mange Købstæder, hvor Opholdet er lige saa dyrt som i Kjøbenhavn, maa komme ind under de samme Bestemmelser for Opholdspenge, som gælder for Kjøbenhavn. Der staa imidlertid i Lovforslagets Bemærkninger, at den højtærede Minister ikke har gjort Brug af Bestemmelsen om at kunne indrangere forskellige Steder under de samme Bestemmelser, som gælder for Kjøbenhavn, for andre Steder end Frederiksberg og Esbjerg. Jeg kunde ønske, at der blev gjort en mere udstrakt Anvendelse af denne Bemyndigelse af den højtærede Minister, saaledes at den ogsaa udstræktes til at gælde for visse Landdistrikter. Vi have jo i Omegnen af Kjø-

benhavn ikke blot Frederiksberg, men ogsaa adskillige andre Kommuner, hvor Opholdet er ret dyrt, og hvor maaste Huslejen er lige saa høj eller endogsaa højere end i Kjøbenhavn, idet der jo nogle Steder er Mangel paa Husrum. Derfor ønsker jeg, at den højtærede Minister maa gøre saa udstrakt Brug som mulig af sin Bemyndigelse til at lade Jærnbanefunktionærerne nyde denne Forbedring i deres Naar, som de højere Opholdspenge give.

Ahlefeldt-Laurvig: Det er temmelig sjældent, at jeg har den Foruøjelse at være enig med den ærede sidste Taler, men jeg maa tilstaa, at jeg er fuldstændig enig med ham denne Gang, ligesom ogsaa med det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Det forekommer mig ligesom de Herrer, at det er et ganske udmærket, et fortræffeligt Lovforslag, jeg haaber, at det skal gaa igennem, og at det skal ske uden alt for mange Omstændigheder. Jeg kan altsaa være enig med dem i, at vi skulle have Forslaget hurtigt fremmet. Jeg er ved at se det igennem ikke stødt paa noget, jeg kunde ønske forandret. Naar jeg har anmodet om Ordet, er det for at udtale mig om noget, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sunn), der først talte, har fremsat. Jeg er nemlig temmelig uenig med det ærede Medlem i det allerreste af, hvad han sagde i Dag. For nogen Tid siden udtalte det ærede Medlem sig temmelig skarpt, og jeg var ikke enig med ham i Udtrykkene, han brugte, men i Realiteten, og mange Gange have vi staaet sammen, naar der har været tale om Luksusanvendelse ved Jærnbanen; det har forekommet mig, at vi have bygget alt for meget og brugt for mange Penge til noget, som bestemt maa kaldes Luksus ved Jærnbanerne, hvad jeg har været imod. Ved denne Lejlighed kan jeg imidlertid ikke gaa sammen med ham. Naar det ærede Medlem sagde, at disse Mennesker ved Jærnbanen behøve ikke større Lønninger, og sammenlignede dem med Fiskerne ved Redningsvæsenet, saa halter denne Sammenligning temmelig meget. Der er her Tale om Embeds- og Bestillingsmænd under Staten, og Staten skal lønne sine Arbejdere godt, deri kan jeg være enig med den ærede sidste Taler (Knudsen). Der forekommer mig ikke at være Anledning til ved en Institution som Jærnbanevæsenet, som hører under Staten, at sige, at Embedsmændene skulle være lønede daarligere end hos private Folk. Det vilde være den største Fesl, der overhovedet kan gøres. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvor-